altero, ac non potius à ſemetipſi damno affecti?

Quid ergo; dicet aliquis, Adamum non læſit ac ſupplantauit, & paradiſo eiecit? non ille ſed læſi ignauia, non ſobrij, nec vigilantis. Nam qui talibus ac tantis allatis machinis Iob deturbare nequiuit: quomodo à minoribus ſuperaſſet Adamũ, niſi is ꝑ ſuã ignauiã ſemetipſe dedidiſſet. Quid igitur? qui à calũniatorib. circũuentus & publicatis bonis proſcriptus eſt, an is non damnum accepit omnibus facultatibus ſpoliatus, amiſſo patrimonio, colluctans cum extrema paupertate? non damnum accepit, ſed lucrum ſi ſobrius eſt. Quid enim, dic mihi, id obfuit Apoſtolis nónne cum fame, ſiti, nuditate continenter luctabantur?

ὡς παρ' αὐτῶν, ἀλλ' οὐχ ὡς οἴκοθεν ἠδικημένοι;

Τί οὖν φησι, τὸν Ἀδὰμ οὐκ ἠδίκησε, καὶ ὑπεσκέλισε, καὶ ἐξέβαλε τοῦ παραδείσου; οὐχ οὗτος, ἀλλ' ἡ τοῦ ἀδικηθέντος ῥαθυμία, καὶ τὸ μὴ νήφειν, μηδὲ ἐγρηγορέναι. ὁ γὰρ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα προσαγαγὼν μηχανήματα, καὶ τὸν Ἰὼβ κατενεγκεῖν μὴ δυνηθεὶς, πῶς ἂν ἐξ ἐλαττόνων ἐκράτησε τοῦ Ἀδάμ, εἰ μὴ διὰ τῆς οἰκείας ῥαθυμίας ἑαυτὸν προέδωκεν ἐκεῖνος; Τί οὖν; ὁ συκοφαντίαις περιπεσὼν καὶ δημευθεὶς τὴν οὐσίαν, οὐκ ἠδίκηται, τὰ ὄντα πάντα ἀφαιρεθεὶς, καὶ πατρῴων ἐκπεσὼν, πενίᾳ παλαίων ἐσχάτῃ; οὐκ ἠδίκηται, ἀλλὰ καὶ ἐκέρδανεν, ἐὰν νήφῃ. τί γάρ, εἰπέ μοι, τοῦτο παρέβλαψε τοὺς ἀποστόλους; οὐ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι συνεχῶς ἐπάλαιον;

καὶ